

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 110/2020
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац и Татјане Матковић Стефанвић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Војводић, адвокат из ..., против туженог Града Вршца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Вршца, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 950/19 од 24.09.2019. године, у седници већа одржаној 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 950/19 од 24.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 950/19 од 24.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 2322/17 од 22.05.2018. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужили АА, на име стицања без основа, исплати износ од 12.692,70 динара, тужили ББ износ од 5.607,50 динара а тужиоцу ВВ износ од 14.819,70 динара, односно појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе одређено у овом ставом изреке. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка од 139.598,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 950/19 од 24.09.2019. године, жалба туженог је делимично одбијена, а делимично усвојена, па је првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке, док је преиначена у ставу другом изреке тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име стицања без основа исплати појединачне износе са законском затезном каматом, ближе одређено у изреци. Тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, што је у складу са ставом израженим у одлуци Уставног суда I Уо 641/14 од 01.12.2016. године и правним дејством одлука Уставног суда у смислу одредаба члана 62. у вези члана 59. Закона о Уставном суду, будући да одлука Уставног суда има правно дејство од дана њеног објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а Уставни суд није одредио начин отклањања последица насталих применом општег акта који није у сагласности са Уставом или законом. Осим тога Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 08.11.2018. године изразио становиште да је правно дејство *ex tunc* утврђујуће одлуке Уставног суда донете у поступку оцене уставности и/или законитости општег акта, могуће успоставити само по основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду а што у конкретном случају није учињено. Због тога је уставноправно неприхватљиво становиште о испуњености услова за примену института стицања без основа из члана 210. став 2. ЗОО, као и успостављање одговорности туженог по основу члана 172. став 1. ЗОО.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужиље АА и ББ су тужбе ради стицања без основа поднеле 06.12.2017. године, а тужилац ВВ дана 22.12.2017. године.

Тужиоци се у спору налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП, због чега се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно.

У тужби тужиље АА као вредност предмета спора означен је износ од 12.692,70 динара, а у тужби тужиље ББ износ од 5.607,50 динара. Вредност предмета спора у тужби тужиоца ВВ је износ од 14.819,70 динара. О тужбеним захтевима странака одлучено је првостепеном пресудом донетом 22.05.2018. године. Другостепена пресуда донета је 24.09.2019. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од тужилаца очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостпеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер одговор на ревизију није била нужна и неопходна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**